

Mi-l aduc aminte ca sexagenar
Un om falnic, mândru, drept ca un stejar
Din știința lui, doritor să-mpartă
Acum un liceu, numele îi poartă.
Multe generații i-au trecut prin mână
Și se vede treaba c-a avut-o bună.
Nu știam pe-atuncea ce comoară-avem
Nefiind capabili ca să profităm.
Vă dați seama voi – oțopenari acuș
Că fac referire chiar la Domn' Petruș!
Fostul nostru dascăl de odinioară
De-acolo din ceruri parcă ne măsoară
Și-ar vrea să ne-ajute și să ne învețe
Să ne dădăcească, să ne dea povețe.

Etalon de cinste și moralitate
- Vă purtăm cu noi în eternitate!
Munți de modestie ați cărat în spate
Și ne împărțeți milă și dreptate.
Un sacou mai vechi și o servietă,
Un arătător și o bicicletă.
Un instrumentar cam sărăcăcios
Dar un suflet mare și mărinimos.
Avea glasul dulce ca o melodie,
Ce avea în cap? enciclopedie!

De-ar fi fost ca el, profesori..., jumătate!
România asta ar fi fost departe.
Domnule profesor, cinste și onoare
Pentru un om mândru cu inima mare.
Ce rămâne-n lume mai drept și mai sfânt
E un bun renume și al nost' pământ.

Celui ce a fost dascăl atâtor generații de elevi la școala generală din Otopeni.

Să-aveți somnul lin
Zbor de pescăruș
Noi toți vă cinstim
Domnule Petruș!

Otopeni, 27.01.2013